

מו:

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

ק"א מ"י פ"ב מהל'
ענינים הלכה ו' [1]:
ק"א ב"מ ס"ה ה"ו

מוסף רש"י

יבאלנו. חתיב נמכר
לעובד כוכבים גבי קרובים
ומשנת מושטא וכו'
כ"א. מקרא נדרשו.
כמיתת הפרשות ואפי'
ש"ן היקש מפרש כ"ן
ב"ב צ"ח. מ"ן חכמים.
לומר מ"ן יטו ופ"א
טעמיהו גבי"ו ב"ב.

אמאי קאמר ומה טי שאינו נגאל בא"ה ניה"ף שכיר שכיר. פירוש
שהא מוכר עצמו לישראל נגאל כאלה וא"ת כי נמי לא
ילפינן שכיר שזר לומר שהיא מוכר עצמו לישראל נגאל כאלה נמכר
לעובד כוכבים מ"מ נילף מוכי חשיג ו"ו מוסיק על עיני ראשון וילמד
מוכר עצמו לישראל נגאל כאלה
נמכר לעובד כוכבים ויש לומר
דעביד ק"ו ממכרוהו ב"ד שאינו כחוב
למעלה וצמחך לעובד כוכבים וא"ת
הכי חסוק אדעתין דילף מכרוהו
ב"ד ממכר לעובד כוכבים ב"ד
גבי מכרוהו ב"ד דליקנסיה משום
דעבד אסורא ו"ל דמתר דגלי קרא
לעיל שילא ביובל א"ג דעבד אסורא
דמפרש הוה בעי למילף שכיר שכיר
שיגאל כאלה אי לא הוה קרא וא"ת
אמאי הכי בעי למפרך מה נמכר
שיגאל כאלה נמכר לעובד כוכבים
מה נמכר לעובד כוכבים דין הוא
שיגאל כאלה כדי שלא יטמע בין
העובד כוכבים ו"ל דהאי סברא שלא
יטמע אינה כמיהו ואין לסתור מהך
סברא: **אמר** קרא יגאלנו. הקשה
ה"ר מאיר למאי דס"ד דלא ידעינן
מישטא האי יגאלנו אמאי לא ילף
ק"ו שמכרוהו ב"ד והיה נגאל כאלה
ומה נמכר לעובד כוכבים שאינו
נגאל כש"ש נגאל כאלה מכרוהו ב"ד
שנגאל כש"ש אינו דין שיגאל כאלה
ומיך דאיכא למפרך מה נמכר
לעובד כוכבים שכן יולא במיתת האדון
ולכן דין הוא שיגאל כאלה תאמר
האדון שזר עובד את הבן ולכן דין
הוא שלא יגאל כאלה ומ"מ קשה דהא
אמה עברה מינו למילף מהאי ק"ו
דנמכר לעובד כוכבים שהרי אינה
עובדת את אה הבן ולא את הגת והדר
נילף ג"ע הנמכר לישראל מהקישא
דעברי לעבריה ומהר"י מירן דאי
לא יגאלנו ה"א דנמכר לישראל נמי
נגאל כאלה וה"פ ומה מי שאינו נגאל
כאלה פירוש "דלא כתיב בקרא
כדיא שיגאל כאלה נגאל כש"ש נמכר
לעובד כוכבים דכתיב כדיא בקרא
שנגאל כאלה אינו דין שיגאל כש"ש
וה"פ אמרין בפרק השוכר את
הפועלים (ב"מ דף ס"ה:) דבעי למימר
דשור אוכל אפילו במחויב מק"ו
מאדס ומה אדם שאינו אוכל תלוש
אוכל במחויב שור שאוכל תלוש אינו
דין שאוכל במחויב אלמא עביד ק"ו
מאדס שאינו אוכל תלוש אע"פ
שאמת הוא שאוכל אף תלוש אלף
כדיא בקרא שאדס אוכל תלוש כדפי' הכא: **ומה** טי שאינו נגאל

ואם לא יגאל כאלה. נמכר לעובד כוכבים כתיב: **כאלה**. בקרובים
דכתיב לעיל מיניה או דודו וגו': **ומה מי שאינו נגאל כאלה**. נמכר
לישראל לא כתיב זיה גאולת קרובים דלא נפקא לן (לעיל דף י"ז):
מיהפדה אלא גאולת עצמה: **נילף שכיר שכיר**. נילף שכיר שכיר
לנמכר לישראל נמכר לעובד כוכבים
דנמכר לעובד כוכבים נמי כתיב
כשכיר שנה כשנה יהיה עמו: **דפליגי**
עליה דרבי. ואמרי דנמכר לעובד
כוכבים יולא לשש: ר' יוסי הגלילי
כו'. דמסיק האי כאלה לדרשה
אחרית: **כאלה לשיחור**. גאלוהו
קרובים אינו משמעבד להם: **וילא**
כשנת היובל. מאתו אחר שיגאלו
מן העובד כוכבים אלמא גאלו שאר
כל אדם משמעבד לו: **ונגאלו** זו גאולת
הקרובים. ולימדך שכל אדם ישראל
גאלו מיד העובד כוכבים ואין העובד
כוכבים יכול לעכב עליו ובעובד
כוכבים שמתח ידיו הכתוב מדבר: ר'
יוסי סבר מקרא נדרש לפינו. גאולת
עצמו פשיטא לן דהויא לשמרו והיא
מלמדת על שאר גאולות לר' יוסי אינה
מלמדת אלא על גאולת קרובים שהיא
לפינה ומקרא הנדרש ללמד נדרש
ללמד על שפניו הכתוב למעלה הימנו:
שני גאולת קרובים אנאולת עצמו.
ללמד הימנו לפי שמלמד על שפניו
הילכך גאולת קרובים למדו מגאולת
עצמו הכתובה למטה הימנו הילכך גאולת
הקרובים על גאולת אחרים אלמא
למדו גאולת אחרים מגאולת עצמו:
ה"א כו'. אכל שהתא דכתיב כאלה
לומר שיש חילוק בין אלה לאחרים לומר
כדאית ליה ולמר כדאית ליה: **אי הכי**.
דנעלמא נדרש לפינו ולאחריו והכא
משום דכתיב כאלה הוא הדר קושיא
לדוכתיה דר"ע הכי משמעט שעובד
דוילא כשנת היובל אקרויבס: **אלא**
כסברא פליגי. כלומר אי פשיטא לן
דהאי כאלה אקרויבס קאי על כרחיך
שעובד דוילא כשנת היובל אחרים
משמעט אלא כסברא פליגי אי האי
כאלה אקרויבס קאי או אחרים קאי
דהא אחרים נמי כההוא קרא כתיבי:
ר' יוסי הגלילי **סבר מספכרא**. אחרים
לשעבוד דוילא כאלה אקרויבס קאי
לשעבוד דוילא כשנת היובל אחרים
דאי אמרת כו': **ור"ע סבר מספכרא**.
אקרויבס שעובד והאי אלה אחרים
קאי ושעבוד דוילא ביובל אקרויבס
קאי דאי אמרת כו': **לכדמיא**. ללמדך
שאע"פ שהעובד כוכבים תחת ידך אס'
לא יגאל ישמעבד בו עד היובל ואי אתה רשאי לבא עליו בעקיפין:
לאתרא

נמכר לעובד כוכבים ויש לומר
דעביד ק"ו ממכרוהו ב"ד שאינו כחוב
למעלה וצמחך לעובד כוכבים וא"ת
הכי חסוק אדעתין דילף מכרוהו
ב"ד ממכר לעובד כוכבים ב"ד
גבי מכרוהו ב"ד דליקנסיה משום
דעבד אסורא ו"ל דמתר דגלי קרא
לעיל שילא ביובל א"ג דעבד אסורא
דמפרש הוה בעי למילף שכיר שכיר
שיגאל כאלה אי לא הוה קרא וא"ת
אמאי הכי בעי למפרך מה נמכר
שיגאל כאלה נמכר לעובד כוכבים
מה נמכר לעובד כוכבים דין הוא
שיגאל כאלה כדי שלא יטמע בין
העובד כוכבים ו"ל דהאי סברא שלא
יטמע אינה כמיהו ואין לסתור מהך
סברא: **אמר** קרא יגאלנו. הקשה
ה"ר מאיר למאי דס"ד דלא ידעינן
מישטא האי יגאלנו אמאי לא ילף
ק"ו שמכרוהו ב"ד והיה נגאל כאלה
ומה נמכר לעובד כוכבים שאינו
נגאל כש"ש נגאל כאלה מכרוהו ב"ד
שנגאל כש"ש אינו דין שיגאל כאלה
ומיך דאיכא למפרך מה נמכר
לעובד כוכבים שכן יולא במיתת האדון
ולכן דין הוא שיגאל כאלה תאמר
האדון שזר עובד את הבן ולכן דין
הוא שלא יגאל כאלה ומ"מ קשה דהא
אמה עברה מינו למילף מהאי ק"ו
דנמכר לעובד כוכבים שהרי אינה
עובדת את אה הבן ולא את הגת והדר
נילף ג"ע הנמכר לישראל מהקישא
דעברי לעבריה ומהר"י מירן דאי
לא יגאלנו ה"א דנמכר לישראל נמי
נגאל כאלה וה"פ ומה מי שאינו נגאל
כאלה פירוש "דלא כתיב בקרא
כדיא שיגאל כאלה נגאל כש"ש נמכר
לעובד כוכבים דכתיב כדיא בקרא
שנגאל כאלה אינו דין שיגאל כש"ש
וה"פ אמרין בפרק השוכר את
הפועלים (ב"מ דף ס"ה:) דבעי למימר
דשור אוכל אפילו במחויב מק"ו
מאדס ומה אדם שאינו אוכל תלוש
אוכל במחויב שור שאוכל תלוש אינו
דין שאוכל במחויב אלמא עביד ק"ו
מאדס שאינו אוכל תלוש אע"פ
שאמת הוא שאוכל אף תלוש אלף
כדיא בקרא שאדס אוכל תלוש כדפי' הכא: **ומה** טי שאינו נגאל

תורה אור הש"ס

1. ואם לא יגאל כאלה
וילא בשנת היובל הוא
וקני עמו וקרא בה די
2. או דרו או בן דרו
יגאלנו או משאר בשרו
משפחתו יגאלנו או
השיקה ידו ונגאל:
ויקרא בה מט

גליון הש"ס

נ"ב דא"כ יגאלנו לזה יא
לאחר. פי יומא מ ע"ב
מדיה ופשיטא טעמא: תוס'
ה"ה אמר וכו' ר"א ב"ב
כ"דא בהר"א ויולא מה
כריתא כ"ה ע"ה כרית' ס"ס:

הנהגות הב"ח

(א) ב"ב יגאלנו זו גאולת
קרובים כו' זו גאולת
עצמו:

מוסף תוספות

א. (שהר"ן) השתא כושיטנו
מכאלה דומכר לניו אינו
יבא כש"ש. תוס' הרא"ש.

בא"ה יוצא בשש בו'. וחס תאמר שדה אחזה יוכיח שנגאלת כאלה ואינה נגאלת כש"ש אף אי איהא נמכר לעובד כוכבים דה"ל נקמן (דף כו:) עביד
הוכחה מעבד לשדה ומשדה לעבד ו"ל דאיכא למפרך מה לשדה שכן אינה יולאה במיתת האדון להכי אינה יולאה כש"ש תאמר דנמכר לעובד
כוכבים שילא במיתת האדון על כן דין הוא שילא כש"ש: **ורבי** יוסי הגלילי מדיי א"א [באחר] כתיב. נראה דלא גרס ליה דפשיטא דקרא
הכי הוא ועוד דבמסקנא לא מתרנא היא קשיא בין לר' יוסי הגלילי בין לר"ע וזכיר ספירי אינו וספירי דגרסי ליה נראה להר"מ דהכי
פירוקו מדיי אלא [באחר] כתיב וכו' וכו' דלא איירי כלל אלא מקרובים מנליה לר' יוסי הגלילי דכשאר כל אדם לשעבוד דילמא קרובים מנו
למפרקיהו אינו מנו למפרקיהו אפילו לשעבוד ובהי מתרנא ספיר אמסקנא דמיירי קרא נמי אנאולת רחוקים וכו' פשיטא דקרא
הכי הוא למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה: **א"א** כסברא קמיפליגי. פי' כקונטרס אי פשיטא לן דהאי כאלה אקרויבס קאי ע"כ שעבוד דוילא
כשנת היובל אחרים משמעט דקאמר ר' יוסי הגלילי משום דמצינן להקשות לר"ע מדיי אלא כאלה כתיב אלא כסברא פליגי אי האי כאלה אקרויבס
קאי או אחרים קאי דהא אחרים נמי כתיב כהאי קרא ר' יוסי סבר כאלה אלו קרובים ור"ע סבר כאלה אלו אחרים והקשה רבי' ברוך כיון כדאית
ליה לר"ע דהאי כאלה אלו אחרים ולשחרור הכי קאמר לעיל ר"ע כאלה לשעבוד אדרבה ה"ל למימר כאלה היינו אחרים לשחרור ויש לומר לדברי
ר' יוסי הגלילי קאמר כלומר מה שאתה קורא כאלה דהיינו קרובים לשעבוד: **ורבי** האי יוצא בשנת היובל מאי עביד איה. לא בעי למאי אתא
דהא מיבעי ליה שאינו יולא מתחת יד עובד כוכבים עד היובל אלא הכי בעי למאי נקט כשנת היובל והא כתיב בקרא אחריתא עד שנת היובל:
בעובד